

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal betro hr. Henrik Dam Kristensen, at når vi taler EU-stof, er det ikke et politisk stunt, vi er ude i. Tværtimod, det er virkelig både med forståen og med hjertet, vi taler, når vi ser en fartrouende udvikling i det EU-samarbejde, vi deltager i.

Og så den hast, hvormed hr. Henrik Dam Kristensen og forslagsstillerne til forslaget til vedtagelse også lægger op til, det skal gå med hensyn til en ny forfatning med valgte præsidenter.

Spørgsmålet er jo nu, om vi skal have én eller to, jeg ved ikke, om vi skal have nogen. Hele det scenarie med klar tale om flertalsafgørelser, fordi man sammenligner med huset her.

Jeg må sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at huset her er et parlament i en nationalstat, i en suveræn nationalstat, hvor vi taler det samme sprog i hele landet, hvor vi har demokrati og folkestyre, som vi forstår folkestyret, hvor det kan betale sig at lade sig inddrage.

Hvor man kan følge med i debatten i aviser, man kan se tv om aftenen på sit eget sprog, man skal ikke have folk i tolkebokse for at finde ud af, hvad den anden siger, og hvor forhandlingerne foregår ude i korridorerne på sprog, som en stor del af befolkningen slet ikke kunne deltage i, hvis de overhovedet var til stede dér, hvor man forhandlede.

Vi taler om noget helt andet, når vi taler om et EU-samarbejde. Vi taler jo ikke om nationalstat, det går jeg da ud fra. Men selvfølgelig, hvis man lægger til grund, at vi taler om EU som en nationalstat, så skal man selvfølgelig sammenligne med huset her osv., det hr. Henrik Dam Kristensen er ude i. Så er det bare, jeg siger: Så lad os få den helt ærlige tale.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jo, vi var da godt nogle, der huskede udmeldingen og i øvrigt også kvitterede for den og desværre måtte konstatere, at hr. Keld Albrechtsen ikke kom særlig langt i sit eget parti. Det synes jeg så var ærgerligt, men det var jo resultatet af det.

Jeg deltager gerne i møder. Jeg deltager gerne i diskussioner. Jeg bruger gerne kræfter på, at vi kan finde hinanden, så lad os prøve det. Men det, hr. Keld Albrechtsen og til dels også hr. Kristian Thulesen Dahl nærmest prøvede at foregøgle, var, at det kan lade sig gøre at lave en eller form for nationalt kompromis, som også

dækker Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Dér sagde jeg bare: Lad nu være med at putte blå i øjnene på de mennesker, der skulle være så let-sindige at sidde og følge debatten på det her tidspunkt af dagen. Det ved vi jo godt ikke kan lade sig gøre, og at det i øvrigt heller ikke for noget af de to partier er politisk ønskeligt.

Må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl omkring flertalsafgørelser: Den måde, hr. Kristian Thulesen Dahl netop her argumenterede på, var netop den måde med, at vi kan bare ordne alting selv i Danmark. Vi behøver sådan set ikke at blande os i alt det andet.

Må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl: Med hensyn til at bekæmpe terrorisme, international kriminalitet, med hensyn til miljø og det indre marked, så kan det kun foregå i et samarbejde, og kun foregå i et samarbejde i Europa. Og skal der være drev i det, skal vi nå de mål, vi gerne vil, så bliver der nødt til at være flertalsafgørelser i et samarbejde, som forhåbentlig nu skal rumme 25 lande.

Jeg vil bare sige, at de steder, hvor vi gennem historien har set, at vi har fået flertalsafgørelser, er der så mange eksempler på, at det har været med til at løse problemer, har været med til at gøre EU til et mere dynamisk samarbejde, som fokuserer præcist på at løse de reelle problemer, der er.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og det er tredje og sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Henrik Dam Kristensen er så aggressiv og stridbar, at man virkelig skal gøre en alvorlig indsats for at beherske sig for ikke at slå over i samme stil. Men det skal jeg så ikke desto mindre gøre. Det er jo også min jyske natur.

Kl. 18.30

Dengang hr. Poul Nyrup Rasmussen var statsminister, havde vi den ordning, at når der skulle forhandles traktat, så blev alle partier indbudt. Vi fremlagde alle sammen vores forskellige ideer. Vi prøvede at finde ud af, om der var en fællesmængde, som vi alle sammen kunne arbejde for. Så kunne det godt være, der var noget, det endte med, at vi ikke kunne blive enige om. Det synes jeg sådan set var en meget god ordning. Den har Socialdemokratiet så lagt væk, efter at man er kommet i opposition. Det er lidt mærkeligt.